

Música, espiritualitat i connexió amb els joves a Canòlich Music

► Els membres del grup Please van tenir un gest còmplice amb el públic assistent al concert nocturn de Canòlich Music a Andorra, en un dels moments de joia i transversalitat entre l'espiritualitat, la música i el sentir dels joves, i es van fer una *selfie* cantant plegats. Aquestes i altres experiències van ser viscudes pels joves el 22 de novembre a l'únic festival de música cristiana que se celebra a Catalunya actualment.

GLOSSA

Esperem amb confiada esperança

Acabava de pujar al tren de rodalies. Estava situant-me en un compartiment de quatre persones. Una senyora parlava per telèfon i vaig captar les frases finals de la conversa: [...] «comprenc que la situació és difícil i et faré costat. No deixis de pregar, de posar-ho a la pregària, jo també ho faré». Acabà la conversa, guardà el mòbil i el seu rostre traspuava pau. Potser ja havia encetat la pregària.

No sé quina era la situació difícil, ni la seva magnitud. Quedava clar, però, que davant una dificultat l'actitud de la senyora era fer costat, recomanar la pregària i afegir-hi la seva. Potser més sovint del que ens pensem, aquesta és la resposta que convé aportar a moltes de les qüestions que ens interpel·len i, en ocasions, ens angoixen i fan perdre la pau: pregar Déu amb confiança, demanar-li que es faci segons la seva voluntat i col·laborar amb l'esforç necessari perquè esdevingui realitat.

La confiança de la senyora en la pregària hauríem de fer-la nostra en l'Advent que estem vivint enguany. Esperem amb confiada esperança

la vinguda de Jesús infant. Volem preparar-ne l'estada entre nosaltres: les llums, les felicitacions il·lustrades, el pessebre, les paraules de bon desig, el tió... Preparem-nos també i sobretot interiorment. «Déu envià el seu fill, nascut d'una dona, perquè obtinguéssim la condició de fills» (Ga 4,4-5) ... i continua acompanyant-nos, caminant entre nosaltres. Convé descobrir la seva presència bategant ben viva en les situacions, els fets, les persones i la intimitat de la pregària.

Preparar-nos amb la pregària, manifestant la joia significativament i de manera especial en la preocupació, la compassió envers la humanitat adolorida que és ben a prop nostre. Col·laborem en les campanyes diverses que es promouen: aliments, mantes, diners... En aquests dies enfortim la nostra fe, que abundin les bones obres malgrat el mal del món i el nostre pecat personal. Jesús ve a nosaltres: «Obriu en el desert un camí al Senyor, aplaneu en l'estepa una ruta per al nostre Déu» (Is 40,3).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Veniu Senyor Jesús! (Ap 22,20)

«**V**eniu Senyor Jesús!». Novament us ho repetim amb fe i esperança en aquest Advent que prepara el vostre Nadal. Com us necessitem! Veniu Jesús i guariu-nos; veniu, Vós que sou el Salvador, i deslliureu-nos del pecat i del mal; veniu, Vós que sou el Camí, la Veritat i la Vida, i obriu-nos la ruta lluminosa de la vostra amistat, que fa que tot destorb esdevingui un estímul per a créixer i per a unir-nos més a Vós.

«**Veniu Senyor**» i doneu-nos un cor humil i disposat a rebre-us, com el de la vostra Mare, la Verge Immaculada, sens pecat concebuda, tota vostra, en res del pecat o del que sigui negatiu o contrari a Déu i al seu amor... El món us necessita. Necessitem que vingueu, Senyor; que ens regaleu una mica de la vostra llum esclatant, la que il·luminà la vostra Mare, i que Maria, sempre Verge, reflecteix envers els fills, com un far que ens orienta.

«**Veniu Senyor**» i ompliu-nos de l'Esperit Sant que tot ho amoroïx i encamina. Només l'Esperit ens fa senzills de cor, com els infants, i alhora ens fa forts en les contrarietats. L'Esperit ens ajuda a rebre-ho tot com un do, a rebre-us amb el cor ben obert, sense orgull ni amor propi, sinó agraïment, perquè tot és gràcia vostra. Renoveu la nostra Església diocesana i ompliu-la de la vostra benedicció perquè anunciï amb goig la salvació.

«**Veniu Senyor**» i disposeu-nos a viure la vida amb els ulls ben oberts, per descobrir les necessitats dels qui ens envolten, i les sofrències dels qui pateixen, a prop nostre o lluny de nosaltres, per tal que ho visquem com si ens passés a nosaltres mateixos, amb comunió sincera.

«**Veniu Senyor**» i ensenyeu-nos a posar en pràctica què vol dir estimar amb obres i no només amb paraules, o amb desitjos passatgers, o només sentimentalment... Que en la nostra vida passem dels ideals a les realitzacions, que ens obrim als pobres, als malalts, als qui estan sols, als qui són trepitjats en la seva dignitat, i a tots els qui ens necessiten, i ja des d'ara, portem una vida més solidària, amb un estil de compartir i ajudar en el que puguem.

«**Veniu Senyor**» i uniu la nostra família i totes les famílies de la terra perquè siguem petits santuaris d'amor i de vida, on cadascú sigui reconegut, acollit i estimat com necessita i com es mereix. Que els infants trobin referents vàlids en la seva educació, els joves trobin feina i estímul per al compromís estable de vida, els matrimonis aprenguin a ser complementaris i els ancians siguin valorats com els savis de la família i els qui aporten la tradició dels nostres orígens culturals i religiosos.

«**Veniu Senyor**» i feu davallar la Pau al nostre món, tan marcat per la crisi econòmica, per la crisi moral, i per una cultura que margina i descarta les persones, perquè es basa en el màxim guany i en l'egoisme individualista. Vós que sou el Príncep de la Pau, sembreu-la a tots els llocs on campa la violència, la persecució religiosa i la guerra, i reconcilieu-nos perquè esdevinguem realment germans, i fills d'un mateix Pare celestial. **Veniu Senyor Jesús!**

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

JUAN FELIPE RAMÍREZ

Do de la Providència

Aquest vespre, a les 19.30 h, fra Juan Felipe Ramírez professarà solemnement, amb la gràcia de Déu, la Regla i la vida dels framenors franciscans caputxins, a Igualada. Fra Felipe, antioqueño de Medellín (Colòmbia), ha viscut un procés «molt llarg, bonic i complex».

Com vas viure el procés?

Sóc fill d'una família cristiana que m'ha transmès la fe i l'amor a Jesús i a l'Església. He viscut moments bonics i també de tràgics, com la mort violenta del meu germà David, de 15 anys. Després d'un viatge a Assís el 2007, àvid d'un canvi seriós i radical en la meua vida, prego a sant Francesc i em poso a les seves mans. Entro en contacte amb la comunitat d'Arenys i avui concretó la resposta a aquella crida en la fraternitat franciscana caputxina, que ha estat per a mi un do de la Providència divina.

Com ha canviat la teua vida?

El passatge evangèlic del fill pròdig resumeix l'evolució i el canvi en la meua vida: revela tot un camí de retorn a la casa del Pare, en el qual un cop més Déu em sorprèn amb el seu infinit amor misericordiós. Ara sóc una mica més conscient del do de la vida i de la meua antiga mentalitat de jornalier i, per això, em dispo a un llarg camí de conversió a la llum de l'Evangeli de Jesucrist.

Què significa el pas de la professió solemne?

És un regal de Déu. Faig vot a Déu, Pare sant i omnipotent, de viure durant la resta de la meua vida en l'obediència, sense posseir res i en castedat, i també prometo observar la vida i la Regla dels framenors. Em dono de tot cor a la Fraternitat, a fi que pugui assolir la perfecció de la caritat al servei de Déu, de l'Església i dels homes.

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

Confianza en Cristo

Roncalli vivía una gran confianza en Cristo, alimentada en la oración, pues, además del Breviario, rezaba cada día las tres partes del Rosario. Siendo patriarca de Venecia, evocaba, en este sentido, un gráfico episodio:

«Recuerdo siempre la impresión que me hacía, durante tantos años, subiendo las viejas escaleras del Vaticano, un fresco en el muro de una de las bóvedas de arriba, subiendo hacia la cima: Simón el pecador, en el momento de ser engullido por las olas, y Jesús que lo levanta y le dice: *“Modicae fidei, quare dubitasti?”* (Hombre de poca fe, ¿por qué dudaste?) [...]. Animémonos, Dios no muere; y las promesas de Cristo, Hijo de Dios, son inquebrantables. La gracia del Señor está con nosotros; y con ella estamos dispuestos a afrontar cualquier combate.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva)

SER PADRES

Baja el rendimiento escolar

Las observaciones de los maestros indican que aproximadamente las dos terceras partes del alumnado muestra acusados cambios en el ámbito escolar debidos a la separación de sus padres.

Recuerdo la sorpresa que me causó hace años la curiosa petición de una conferencia de un colegio de monjas de Barcelona, con el recado específico de que hablara al cuadro docente de cómo tenían que actuar con sus alumnos hijos de padres separados «el lunes por la mañana», que era habitualmente el día que estaban más alterados, después de pasar el fin de semana con el otro progenitor.

A muchos niños la ansiedad y la preocupación por la disolución matrimonial les produce nuevos problemas de concentración: casi la cuarta parte del alumnado en esta situación presenta una dificultad para concentrarse en el trabajo escolar. La triple combinación de tristeza, ensañación («está en la luna», «se pierde en las nubes») y problemas de concentración se presenta también en uno de cada cinco estudiantes, con un significativo bajón de su rendimiento escolar que dura bastante tiempo después de la separación.

Quiero, por último, hacer hincapié en una de las desafortunadas consecuencias que genera la separación: el deterioro de la relación con los compañeros de escuela. Esta situación es más lamentable en el caso de los niños más pequeños (está demostrado que las niñas salen mejor paradas de estas alteraciones de relación social estudiantil). Animo a intervenir con prontitud al profesional docente.

Dr. Paulino Castells

(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Y Dios miró hacia la periferia

Dios miró hacia «la periferia del Imperio romano y hacia la periferia de Israel», y en Nazaret, lugar alejado de los ámbitos de influencia de Roma y de Israel, miró a una joven, sobre ella posó su mirada, y la eligió. La eligió «para ser la madre de su Hijo. Madre de Aquel que ha venido a liberarnos de la esclavitud del pecado». Y fruto de esa elección la hace Inmaculada. La Inmaculada «es fruto del amor de Dios que salva el mundo».

Nuestra mirada es atraída por la belleza de la Madre de Jesús, ¡nuestra Madre! La Inmaculada. La «Llena de gracia», repetía gozoso el Papa con los fieles en el *ángelus* del día de la Inmaculada, en el segundo domingo de Adviento (8-12-13).

Dios también nos ama a cada uno de nosotros, en nuestras periferias, tiene un proyecto de amor para cada uno de nosotros. Hemos sido elegidos «para ser santos e inmaculados» (Ef 1,4).

Mirando a María, nuestra bella Madre Inmaculada, reconocamos «nuestra vocación más profunda: ser transformados por la belleza de Dios. Dejémosnos mirar por ella para aprender a ser más humildes, y también más valientes en el seguir la Palabra de Dios; para acoger el tierno abrazo de su Hijo Jesús, un abrazo que nos da vida, esperanza y paz».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 8.** □ † **Dilluns** (lit. hores 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Inmaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).
- 9.** ■ **Dimarts** [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.
- 10.** ■ **Dimecres** (□ Terrassa) [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.
- 11.** ■ **Dijous** [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.
- 12.** ■ **Divendres** [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic). Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marinonio, prev. teatí.
- 13.** ■ **Dissabte** [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 19 / Lc 17,10-13]. Santa Llúcia (s. III-V), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.
- 14.** ■ † **Diumenge vinent**, III d'Advent (lit. hores 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-48.49-50.53-54 / 1Te 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28]. Sant Joan de la Creu († 1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

DIUMENGE II D'ADVENT

▀ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5,9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.»

Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.»

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▀ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▀ Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

▀ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

▀ Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5,9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio, y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos los hombres juntos —ha hablado la boca del Señor.»

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder, y su brazo manda. Mirad, viene con él su salario, y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, su brazo lo reúne, toma en brazos los corderos y hace recostar a las madres.»

▀ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

▀ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

Queridos hermanos: No perdáis de vista una cosa: para el Señor un día es como mil años, y mil años como un día. El Señor no tarda en cumplir su promesa, como creen algunos. Lo que ocurre es que tiene mucha paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie perezca, sino que todos se conviertan.

El día del Señor llegará como un ladrón. Entonces el cielo desaparecerá con gran estrépito; los elementos se desintegrarán abrasados, y la tierra con todas sus obras se consumirá. Si todo este mundo se va a desintegrar de este modo, ¡qué santa y piadosa ha de ser vuestra vida! Esperad y apresurad la venida del Señor, cuando desaparecerán los cielos, consumidos por el fuego, y se derretirán los elementos. Pero nosotros, confiados en la promesa del Señor, esperamos un cielo nuevo y una tierra nueva en que habite la justicia. Por tanto, queridos hermanos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, immaculados e irreprochables.

▀ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío mi mensajero delante de ti para que te prepare el camino. Una voz grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos".»

Juan bautizaba en el desierto; predicaba que se convirtieran y se bautizaran, para que se les perdonasen los pecados. Acudía la gente de Judea y de Jerusalén, confesaba sus pecados, y él los bautizaba en el Jordán. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre.

Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que puede más que yo, y yo no merezco agacharme para desatarle las sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

Sant Joan Baptista. Pintura d'El Greco, Museu Provincial de València

COMENTARI

Déu ve per fer-nos tornar a ell

Durant la deportació de Babilònia (s. vi aC), la paraula del profeta Isaïes dóna esperança i invita a la confiança, tant als deportats com als hebreus que es van quedar a Palestina. Déu camina al davant del seu poble i el guia per retornar-lo lliure del país de l'esclavitud fins a la pròpia terra. És el bon pastor que té cura dels febles i dels petits. Es manifesta fort consolant el seu poble i perdonant-li la culpa: «Digueu a Jerusalem que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa». «Puja en una muntanya ben alta, missatger, que anuncies a Sió la bona nova! [...] Digues a les viles de Judà: "Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba

amb poder... vetlla com un pastor pel seu ramat, l'aplega amb el seu braç"» (1a lectura).

Vet aquí el portador de la Bona Nova que precedeix el Senyor que ve. Vet aquí el Precursor Joan Baptista que no porta les insígnies rutilants que distingeixen els ambaixadors i viu en el desert, vestit amb pèl de camell. El retrat del Baptista que hi ha al centre de la primera pàgina de l'evangeli de Marc suposa necessàriament que mirem la seva matriu original tal com la trobem en l'anomenat *segon Isaïes* (40-55), profeta anònim de l'exili de Babilònia (primera lectura).

Com el seu predecessor, «crida en el desert: obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». La seva predicació atreu multituds perquè proclama la manifesta-

ció imminent d'un que és més poderós que ell: «Jo no sóc digne d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat.» Ell batejava un baptisme de conversió que exigia una veritable conversió dels cors. Però vindria un altre que batejaria amb l'Esperit Sant.

Joan ja anunciava Jesús sense anomenar-lo. Jesús reprèn el missatge del Precursor: «S'ha acomplert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.» L'Església i el món sempre tenen necessitat de profetes-precursors com Joan Baptista. On s'alça la seva veu sense arrogància i sense agressivitat, s'obre el camí del Senyor, s'evangelitza. Obrim-nos al sagrament del perdó, de la reconciliació.

Ignasi Ricart, claretià

Escola Diocesana de Formació Permanent, inici del curs

L'Escola Diocesana de Formació Permanent d'Urgell va encetar el curs 2014-2015 el 8 de novembre.

Hi eren presents l'Arquebisbe d'Urgell i el Director de l'Escola, el Vicari de Pastoral Mn. Antoni Elvira. Aquest any, després d'un primer cicle de tres cursos, l'Escola ha tornat a oferir el cicle bàsic de formació permanent sobre Sagrada Escripura, base filosòfica, teologia, moral i institucions de l'Església, amb la introducció a l'Antic Testament, que impartirà el Llic. Mn. Ramon Sàrries. L'Escola ofereix per primer cop un curs d'aprofundiment sobre «L'Espiritualitat Cristiana» que impartiran diversos professors vinculats tots a la Diòcesi d'Urgell. L'Arquebisbe d'Urgell va remarcar en la seva intervenció el valor de formar-se de forma permanent per part de tots els cristians, sigui la que sigui la seva vocació en l'Església.

L'Escola Diocesana de Formació Permanent del Bisbat d'Urgell vol formar integralment, sempre en comunió amb l'Església i comptant amb la dimensió espiritual que ha de tenir avui la formació. Per això totes les sessions que tenen lloc en dissabtes alterns comencen amb la pregària de Laudes i es clouen amb l'Eucaristia i un àpat de germanor amb col·loqui sobre temes d'actualitat eclesial.

Enguany han començat 11 participants el Curs Bàsic i 23 el Curs d'aprofundiment sobre espiritualitat cristiana.

Segueix el **Full Dominical** allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Rotund èxit de participació en la segona edició del Festival Canòlich Music

L'Eucaristia animada amb cants gospel del grup «Two-cats pel Gospel» va ser el moment de màxima atenció i participació del festival de música cristiana, Canòlich Music, quan l'envelat va quedar ple de gom a gom pels joves que han participat en la segona edició del festival, pels veïns de Sant Julià de Lòria i per famílies senceres que van gaudir de la celebració intensament. La Missa va ser presidida pel rector de la parròquia i delegat d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, Mn. Pepe Chisvert. Prop de vuit-centes persones es van donar cita. Mn. Pepe Chisvert va donar la benvinguda a tots els presents, de totes edats i condicions i es va fer ressò de les paraules del Papa Francesc i la seva aposta per la joventut. Aquesta fusió entre la música i l'espiritualitat, vista a través dels ulls dels joves de diverses edats que hi han participat, es va convertir en un esdeveniment únic a la diòcesi d'Urgell.

Les delegacions de Joventut i d'Ensenyament han fet una valoració excel·lent dels resultats aconseguits en-

tius en els tallers, en les pregàries, en el concurs de joves talents, en la missa i en el concert de final de Please i Kairoi. Per a que l'esdeveniment fos possible, hi han donat suport una seixantena de voluntaris, s'ha comptat amb l'aportació —voluntària també— de vuit talleristes que van fer possible les activitats del matí, i l'organització ha comptat amb l'ajut del Comú de Sant Julià de Lòria. El Centre de Congressos i la carpa muntada pel Comú a la Plaça Germandat, l'església parroquial, van ser els escenaris per anar desenvolupant les diferents activitats.

En la pregària de Taizé, divendres al vespre a l'església parroquial, els primers joves, uns dos-cents, que van arribar a Sant Julià van conèixer de prop aquesta experiència i van sortir-ne impressionats. A la pregària, conduïda per Mn. Ivan Ayala, van assistir l'Arxiprest de les Valls i veïns i veïnes de Sant Julià, col·laboradors de la parròquia i que han donat un gran suport en la celebració dels actes.

guany d'aquest festival de música cristiana, únic a Catalunya i que ha unit a joves, mestres, famílies senceres i a molts fidels d'Andorra i de Catalunya en els actes que s'han celebrat al llarg del cap de setmana del 22 i 23 de novembre a Sant Julià de Lòria. Lluís Plana, Delegat de Joventut ha fet un balanç molt positiu de l'esforç que ha suposat moure tants joves de punts tan allunyats i unir-los en la vivència de la fe a través de la música i la germanor: «els nois i noies s'ho han passat molt bé i han gaudit de totes les activitats programades i no només del concert, hem hagut d'augmentar el nombre de grups en els tallers perquè en els darrers dies es van desbordar, els participants han demostrat que entenen els valors més bons; i en les dinàmiques, en les pregàries i en les activitats han estat fantàstics. No hauria estat possible sense el suport dels mestres i de les escoles: molts han acompanyat els joves dels punts més allunyats i han participat ells mateixos en els tallers: els donem gràcies a tots, perquè ha estat complex muntar-ho però l'experiència ha estat molt gratificant».

Hi han participat amb inscripció uns sis-cents joves i adults de diversos punts de la diòcesi, que han estat ac-

Als tallers, uns 450 joves van triar entre la composició musical, el cant, la meditació i el ioga: les activitats es van haver de desdoblar. Al concurs de joves talents, van participar grups de molts indrets, fins i tot de Barcelona, i les presentacions van ser seguides massivament pels joves participants.

La Missa va acollir gent d'arreu, de diferents estils i edats i va ser un punt d'inflexió important: presidida per Mn. Pepe Chisvert, va ser concelebrada per altres sacerdots de la diòcesi que porten temes de joventut i per sacerdots d'Andorra. Hi van participar seglars, que van aportar el seu testimoni d'amor i de valors, de cohesió i d'espiritualitat des de diferents punts de vista i situacions i diferents confessions. Unes vuit-centes persones van omplir la carpa, habilitada per dur a terme l'Eucaristia i amb una decoració especial.

Després d'una fideuà popular, el concert del grup Please, grup de tribut de U2, va proposar una fórmula que va connectar molt amb el públic: va acabar baixant a la grada i fent participar a membres de «Two-cats pel gospel» en una de les cançons mítiques de la banda. Després va tocar el grup Kairoi.

TEMPS D'ADVENT, AMB VALORS CRISTIANS

Responsabilitat

Joan Baptista és un dels personatges bíblics que tenim molt present en el temps d'Advent. Ell prepara els cors de les persones perquè puguin acollir Jesús, el reconeixin com al Messies, el Fill de Déu i creguin en Ell.

La Mare de Déu és una altra de les figures cabdals d'aquest temps litúrgic. Demà en celebrarem la seva Immaculada Concepció. Ella és escollida per Déu per esdevenir la mare del seu Fill i la seva resposta és plena de total llibertat i disponibilitat.

Joan Baptista i la Mare de Déu viuen plenament el valor de la responsabilitat perquè duen a terme allò que s'espera d'ells.

Cal pensar que Déu també espera la nostra resposta a allò que ell ens demana. Molt probablement no ens exigirà grans heroïcitats o potser sí, però podem estar segurs que per a respondre amb un alt grau de responsabilitat cal haver viscut aquest valor en les petites coses i en els fets de cada dia, davant dels altres, en relació amb la natura, a la família, al treball, al temps del lleure... No podem ser responsables únicament en un d'aquests àmbits sinó que esdevenim responsables amb tots aquells i amb tot allò amb que ens relacionem.

Però també cal que recordem que hem de saber educar en la responsabilitat. És bàsic que els in-

fants, els fills descobreixin aquest valor pel testimoni que els podem donar i, a la vegada, ajudar-los a ser constants en les seves responsabilitats. Per això és important que no desistim en la nostra tasca d'educadors.

Siguem responsables en el nostre rol i no assumim fàcilment les seves responsabilitats volent suplir les seves mancances. Un gran educador com Robert Baden Powell ho deia sempre als infants: *practicant des de la infantesa responsabilitats, us haureu fet homes.*

Mn. Antoni Elvira